

Ročník 1977

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 24

Vydána dne 23. listopadu 1977

Cena

OBSAH:

75. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj o opakovaných projektech
76. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj, kterou se doplňuje vyhláška č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění vyhlášky č. 31/1976 Sb.
77. Vyhláška federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a Státní arbitráže Československé socialistické republiky o centrální regulaci výrobků a materiálů ve výstavbě
78. Vyhláška Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva financí o zavádění sjednocených vzorů prvotních záznamů a běžných zápisů v informační soustavě organizací
79. Vyhláška ministerstva školství České socialistické republiky o jednotném systému dalšího vzdělávání učitelů škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání a ostatních pedagogických a výchovných pracovníků
80. Vyhláška ministerstva školství Slovenské socialistické republiky o jednotném systému dalšího vzdělávání učitelů škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání a ostatních pedagogických a výchovných pracovníků
81. Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky, kterou se doplňuje vyhláška č. 99/1976 Sb., o vodní stráží
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů
- Oznámení o uzavření mezinárodních smluv

75

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj

ze dne 12. listopadu 1977

o opakovaných projektech

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj stanoví podle § 53 písm. a) a b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a § 130 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon):

§ 1

Účel vyhlášky

K zabezpečení racionalizace předprojektové a projektové přípravy staveb a jejich provádění a pro stabilizaci rozpočtových nákladů staveb stanoví vy-

hláška jednotný způsob opakovaného používání prováděcích nebo jednostupňových projektů stavebních objektů a provozních souborů.

§ 2

Rozsah platnosti

Vyhláška se vztahuje na projektovou přípravu stavebních objektů a provozních souborů staveb, jejichž přípravná a projektová dokumentace je zabezpečována podle zvláštních předpisů,¹⁾ nevztahuje se však na projektovou přípravu stavebních

¹⁾ Vyhlášku č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění vyhlášky č. 31/1976 Sb.

objektů, u nichž je stanovena povinnost uplatňovat typové podklady stavebních objektů.²⁾

§ 3

Vymezení pojmů

[1] Opakovatelný projekt je prováděcí nebo jednostupňový projekt stavebního objektu nebo provozního souboru, upravený podle § 4 odst. 4 písm. a) a b), který je zařazen do centrální evidence opakovatelných projektů (dále jen „centrální evidence“).

[2] Opakovaný projekt je opakovatelný projekt použitý pro zpracování projektové dokumentace, doplněný o projektové řešení neopakovatelné části stavebního objektu nebo provozního souboru.

[3] Autorská organizace je organizace, která zpracovala prováděcí nebo jednostupňový projekt stavebního objektu nebo provozního souboru (dále jen „projekt“) vybraný k opakování.

§ 4

Výběr a úprava projektů

[1] Výběr projektů vhodných k opakování je povinen provádět ústřední orgán investora, pro kterého byly tyto projekty zpracovány, a to z vlastního podnětu nebo na návrh ostatních ústředních orgánů. Je-li ústředním orgánem investora krajský národní výbor, je povinen projednat vhodnost výběru s příslušným odpovědným ústředním orgánem. Návrhy na výběr mohou též podávat projektové, investorské a dodavatelské organizace prostřednictvím svých ústředních orgánů.

[2] Pro opakování mohou být vybrány realizované nebo dokončené projekty, u nichž došlo k dohodě o odbytových nákladech a jejichž technické a ekonomické parametry jsou progresivní ve srovnání se schválenou soustavou technicko-hospodářských ukazatelů, a pokud tato soustava nebyla vydána, s údaji a ukazateli progresivních tuzemských, popř. zahraničních stavebních objektů a provozních souborů téhož druhu, popř. jejich projektů. Vybrané projekty mohou být pouze takové projekty, u nichž v dohodnutých odbytových nákladech nebyly použity předběžné ceny, popř. byly již nahrazeny cenami velkoobchodními.

[3] Vybrané projekty musí být pro účely opakování upraveny. Úpravu je povinna provést autorská organizace na žádost ústředního orgánu investora, který provedl výběr. Provedení úpravy se zajišťuje hospodářskou smlouvou.

[4] Autorská organizace při úpravě projektu:

- a) určí a účelným způsobem v projektu označí jeho opakovatelnou část,
- b) vyčlení pro opakovatelnou část projektu základní náklady z dohodnutých odbytových nákladů; došlo-li ke změně dohody o odbytových nákladech, zejména pro vady projektu, upraví vyčleňované náklady s přihlédnutím k těmto skutečnostem,
- c) zpracuje návrh informačního listu o opakovatelném projektu³⁾ (dále jen „informační list“), který obsahuje zejména identifikační údaje o vybraném projektu, všeobecný popis, technickou charakteristiku a grafické znázornění⁴⁾ opakovatelné části stavebního objektu nebo provozního souboru, její uživatelské, technické a ekonomické parametry⁵⁾ a odbytové náklady vyčleňované podle písmene b),
- d) zpracuje evidenční štítek.⁶⁾

§ 5

Centrální evidence a informace

[1] Centrální evidenci tvoří soubor evidenčních štítků obsahujících vybrané údaje o opakovatelných projektech.

[2] Informace o opakovatelných projektech tvoří přehled opakovatelných projektů a informační listy. Tyto informace jsou součástí soustavy vybraných informací pro výstavbu zveřejňovaných v Československém katalogu pro výstavbu.⁶⁾ Informační listy poskytují informaci o evidovaných opakovatelných projektech a slouží k posuzování vhodnosti použití opakovatelného projektu.

[3] Ústřední orgány investorů, které provedly výběr, přihlašují projekty upravené podle § 4 odst. 4 písm. a) a b) k centrální evidenci předáním návrhu informačního listu a evidenčního štítku. Návrhy informačních listů a evidenční štítky předávají federální ústřední orgány a ústřední orgány České socialistické republiky Strojnímu a typizačnímu ústavu v Praze, ústřední orgány Slovenské socialistické republiky Strojnímu, projektovému a typizačnímu ústavu v Bratislavě, který je předává Strojnímu a typizačnímu ústavu v Praze.

[4] Centrální evidenci zajišťuje Strojní a typizační ústav; informace o stavu této evidence zabezpečuje zejména vydáváním přehledů opakovatelných projektů a na objednávku distribuci těchto přehledů.

[5] Československé středisko výstavby a architektury zabezpečuje vydávání a na objednávku dis-

¹⁾ Vyhláška č. 75/1971 Sb., o typizaci ve výstavbě.

²⁾ Metodické pokyny FMTHR ze dne 30. listopadu 1977 o evidenci a informacích o opakovatelných projektech.

³⁾ Schematický náčrtek, popř. zjednodušená objemová studie charakterizující opakovatelnou část stavebního objektu, popř. technologické schéma opakovatelné části provozního souboru.

⁴⁾ Technická, ekonomická a architektonická úroveň řešení charakterizovaná zejména údaji o kapacitě a výkonu, plochách a obestavěném prostoru, pracovních silách, nákladech na provoz včetně údržby, nárocích na území, vlivu na životní prostředí, estetických účincích, životnosti a o době přípravy a realizace.

⁵⁾ § 128 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

trihující informačních listů nejméně jednou za půl roku

(⁶) Ústřední orgány investora, které přihlášily projekt do centrální evidence, rozhodnou o vyřazení opakovatelného projektu z centrální evidence, zjistí-li, že jeho projektové řešení je již překonáno nebo že se z jiných důvodů nehodí k opakování. Při tomto rozhodnutí se postupuje jako při přihlašování do centrální evidence podle odstavce 3. Orgány a organizace uvedené v § 4 odst. 1 jsou povinny upozornit, jakmile to zjistí, ústřední orgán investora na skutečnosti, které by mohly vést k vyřazení opakovatelného projektu z centrální evidence.

§ 6

Způsob používání opakovatelných projektů

(1) Členská organizace výstavby jsou povinny uplatňovat při zpracování přípravné a projektové dokumentace a při realizaci staveb opakovatelné projekty.

(2) V protokolu o schválení projektového úkolu musí být uvedeno, pro který stavební objekt nebo provozní soubor bude použito opakovatelného projektu.

(3) Autorská organizace je povinna za úplatu ve výši podle § 8 po schválení projektového úkolu:

- a) dodat generálnímu projektantovi nebo dodavateli, který se zavázal zpracovat opakovaný projekt jako součást své dodávky, na jeho žádost nejpozději do 30 dnů rematrice opakovatelného projektu,
- b) poskytovat investorovi, generálnímu projektantovi nebo dodavateli na jeho žádost konzultace v rozsahu potřebném pro použití opakovatelného projektu.

(4) Při použití opakovatelného projektu se obsah příslušné části úvodního projektu přiměřeně zjednoduší. Rozsah zjednodušení stanoví generální projektant po projednání s investorem a dodavatelem.

(5) Dodavatel je oprávněn, vyžadují-li to jeho výrobní možnosti, navrhnout v opakovatelném projektu změny, které by dodávku umožnily. Tyto změny jsou přípustné jen tehdy, potvrdí-li generální projektant při jejich projednávání podle odstavce 6, že jimi nebudou zhoršeny uživatelské, technické a ekonomické parametry opakovatelného projektu a překročeny odbytové náklady uvedené v informačním listu.

(6) Změny navržené podle odstavce 5 je dodavatel povinen uplatnit při projednávání projekto-

vého úkolu v závěru prací,⁷⁾ nejpozději však při projednávání úvodního nebo jednostupňového projektu v závěru prací.⁸⁾

(7) Opakovaný projekt stavebního objektu zabezpečuje generální projektant. Pokud dodavatel stavební části (stavebních prací) uplatnil změny podle odstavce 6, je povinen zajistit zpracování odpovídající úpravy opakovatelného projektu a předat jej včas generálnímu projektantu bez úplaty.

(8) Opakovaný projekt provozního souboru dodávaného formou vyšší dodávky⁹⁾ zabezpečuje vždy vyšší dodavatel, a to včetně případných změn uplatněných podle odstavce 6, nejde-li o jednostupňový projekt. To platí též, zavázal-li se dodavatel stavební části zpracovat opakovaný projekt stavebního objektu jako součást své dodávky.¹⁰⁾ Týká-li-li se změny jednostupňového projektu, je příslušný vyšší dodavatel povinen zajistit úpravu opakovatelného projektu pro generálního projektanta způsobem stanoveným v odstavci 7.

§ 7

Rozpočtování v opakovaných projektech stavebních objektů a provozních souborů

(1) Na základě opakovatelného projektu vypracuje zpracovatel opakovaného projektu rozpočet souhrnné ceny¹¹⁾ zahrnující:

- a) základní náklady opakovatelné části stavebního objektu nebo provozního souboru vyčíslené podle § 4 odst. 4 písm. b),
- b) základní rozpočtové náklady neopakovatelné části stavebního objektu nebo provozního souboru,
- c) doplňkové a vedlejší rozpočtové náklady celého stavebního objektu nebo provozního souboru,
- d) rizikovou přírážku, stanovenou podle zvláštního předpisu.¹²⁾

(2) Pokud je v úvodním projektu dosažena pro neopakovatelnou část stavebního objektu nebo provozního souboru míra technické vyjasněnosti umožňující stanovit souhrnnou cenu, vypracuje se rozpočet souhrnné ceny způsobem podle odstavce 1 již v úvodním projektu.

(3) Nelze-li v úvodním projektu vypracovat rozpočet souhrnné ceny podle odstavce 2, vypracuje se souhrnný rozpočet úvodního projektu zahrnující:

- a) náklady opakovatelné části podle odstavce 1 písm. a),

⁷⁾ § 20 odst. 4 vyhlášky č. 163/1973 Sb.

⁸⁾ § 38 vyhlášky č. 163/1973 Sb.

⁹⁾ § 2 vyhlášky č. 44/1977 Sb., kterou se vydávají základní podmínky stouřfrenských vyšších a některých dalších dodávek pro tuzemskou investiční výstavbu.

¹⁰⁾ § 299 hospodářského zákoníku.

¹¹⁾ § 52 odst. 2 písm. a) vyhlášky č. 163/1973 Sb.

¹²⁾ Část 1 čl. 2 odst. 3 výměru FCO, ČČU a SCU č. 03/76, kterým se stanoví podmínky pro používání souhrnných cen provozních souborů a stavebních objektů a vývozních investičních celků.

- b) náklady neopakovatelné části určené podle ukazatelů,¹³⁾
- c) vedlejší rozpočtové náklady celého stavebního objektu nebo provozního seboru odpovídající podmínkám rozpočtované stavby,
- d) rizikovou přírážku, stanovenou podle zvláštního předpisu.¹²⁾

[⁴⁾ Projednání a použití souhrnné ceny se řídí zvláštním předpisem.¹⁴⁾

[⁵⁾ Zpracovatel rozpočtu souhrnné ceny určí v dohodě s dodavatelem pro účely vystavování splátkových listů technologické etapy a stanoví k nim procentní podíly ze souhrnné ceny.

§ 8

Oceňování

Oceňování opakovaných projektů a činnosti autorské organizace podle § 6 odst. 3 se řídí zvláštními předpisy.¹⁵⁾

§ 9

Rozhodování rozporů

Rozpory mezi účastníky výstavby, zda a jakým způsobem má být použit opakovatelný projekt, řeší, pokud se o tom nedohodnou nadřízené orgány, jejich ústřední orgány. Nedojde-li mezi nimi k dohodě, rozhoduje s konečnou platností federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj v případech, kdy nejméně jeden z těchto účastníků je organizace, podřízená federálnímu ústřednímu orgánu. V ostatních případech rozhoduje podle příslušnosti investora ministerstvo výstavby a techniky České socialistické republiky nebo ministerstvo výstavby a techniky Slovenské socialistické republiky.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 10

[¹⁾ Ústřední orgány investorů jsou povinny zajistit podklady pro založení centrální evidence; k tomu účelu podle ustanovení § 4 této vyhlášky vyberou projekty vhodné k opakování, zabezpečí jejich úpravu a přihlásí je k zařazení do centrální evidence podle § 5 nejpozději do 31. března 1978.

[²⁾ K výběru podle odstavce 1 použijí ústřední orgány investorů také seznamy opakovatelných projektů vypracované podle zvláštních opatření¹⁶⁾ a přehledy opakovatelných projektů vydané před účinností této vyhlášky.¹⁷⁾

[³⁾ Pokud ústřední orgány investorů vyberou k opakování projekt, u něhož došlo k dohodě o odbytových nákladech v cenové úrovni platné do 31. 12. 1976, zajistí přepočtení nákladů vyčleněných podle § 4 odst. 4 písm. b) položkově na cenovou úroveň platnou od 1. 1. 1977 a projednání přepočtených nákladů s dodavatelskou organizací, kterou určí příslušný ústřední orgán.

§ 11

U staveb zvláštní části státního plánu se projekty zařazují do centrální evidence pouze tehdy, jestliže je příslušné ústřední orgány investorů do ní přihlásí postupem podle § 5 odst. 3 této vyhlášky.

§ 12

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978, s výjimkou ustanovení § 6, které nabývá účinnosti dnem 1. května 1978.

Ministr:

Ing. Šupka v r.

¹³⁾ § 52 odst. 2 písm. c) vyhlášky č. 163/1973 Sb.

¹⁴⁾ § 58 odst. 2 vyhl. č. 163/1973 Sb.

¹⁵⁾ Ceník projektových prací a výměr FCC č. 5028/10/1977 o oceňování prací a výkonů souvisejících s používáním opakovaných projektů.

¹⁶⁾ Usnesení vlády ČSSR č. 191/1977, usnesení vlády ČSR č. 254/1977, usnesení vlády SSR č. 280/1977.

¹⁷⁾ Přehledy typizačních směrnic a typových podkladů a opakovatelných projektů vydávané Státním a typizačním ústavem v Praze jako součást Československého katalogu pro výstavbu.

76**VYHLÁŠKA****federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj**

ze dne 12. listopadu 1977,

**kterou se doplňuje vyhláška č. 183/1973 Sb., o dokumentaci staveb,
ve znění vyhlášky č. 31/1978 Sb.**

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj stanoví podle § 53 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev:

Článek I

Vyhláška č. 183/1973 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění vyhlášky č. 31/1978 Sb. se doplňuje takto:

Za § 5 se vkládá § 5a, který včetně nadpisu zní:

„§ 5a**Využití opakovatelných projektů**

Použijí-li se při zpracování přípravné a projektové dokumentace opakovatelné projekty, postupuje se podle této vyhlášky, pokud zvláštní předpisy^{12a)} nestanoví jinak.“.

Článek II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministri

Ing. Šupka v. r.

^{12a)} Vyhláška č. 75/1977 Sb., o opakovaných projektech.

77

VYHLÁŠKA

**federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj
a Státní arbitráže Československé socialistické republiky**

ze dne 21. listopadu 1977

o centrální regulaci výrobků a materiálů ve výstavbě

Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj podle § 53 písm. a) a b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a Státní arbitráž Československé socialistické republiky podle § 395 písm. a) hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. ve znění vyhlášeném pod č. 37/1971 Sb. stanoví:

ČÁST 1

Úvodní ustanovení

§ 1

Rozsah platnosti

Centrální regulaci výrobků a materiálů ve výstavbě (dále jen „centrální regulace“) podle této vyhlášky podléhají materiály, výrobky, dílce a stroje a zařízení, které jsou uvedeny v seznamech vydaných podle § 3 (dále jen „vybrané výrobky“), pokud jsou potřebné pro stavební objekty a provozní soubory určené podle § 3.

§ 2

Podstata a účel centrální regulace

(1) Centrální regulaci se sleduje především zlepšení podmínek pro zabezpečení plánem stanoveného postupu a rozsahu výstavby a zamezení nepříznivých vlivů ve vývoji nákladů a cen materiálů a výrobků na výstavbu vybraných stavebních objektů a provozních souborů zajištěním souladu mezi technickým pokrokem, plánovaným růstem standardu staveb a hospodářskými možnostmi státu.

(2) Centrální regulaci

- se v souladu s plánovanou obměnou sortimentu stanoví základní materiály a výrobky pro použití při přípravě a provádění určených stavebních objektů a provozních souborů,
- zabezpečuje se výroba, těžba, zpracování apod. (dále jen „výroba“) a dodávky těchto materiálů a výrobků v potřebném množství a jakosti,
- pro dodavatele se zajišťuje stálost výrobních programů a nákladové úrovně po delší období

a přitom se usnadňuje plánovitě uplatňování výsledků technického rozvoje ve výrobě.

ČÁST 2

Obsah centrální regulace

§ 3

Určení stavebních objektů, stanovení vybraných výrobků a vydávání jejich seznamů

(1) Federální ministerstvo pro technický a investiční rozvoj postupně určuje stavební objekty a provozní soubory a vydává pro ně celostátně platné seznamy vybraných výrobků podléhajících centrální regulaci.

(2) Návrhy na určení stavebních objektů a provozních souborů pro centrální regulaci podávají — s výjimkou uvedenou v odstavci 3 — podle příslušnosti federálnímu ministerstvu pro technický a investiční rozvoj, ministerstvu výstavby a techniky České socialistické republiky nebo ministerstvu výstavby a techniky Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministerstva výstavby a techniky republik“) ústřední orgány investorů současně s návrhy seznamů vybraných výrobků, které projednaly a dohodly s ústředními orgány výrobců a dodavatelů.

(3) Návrhy na určení stavebních objektů a provozních souborů komplexní bytové výstavby a stavebních objektů, u nichž je několik ústředních investorů, pro centrální regulaci podávají federálnímu ministerstvu pro technický a investiční rozvoj ministerstva výstavby a techniky republik.

(4) Návrhy seznamů vybraných výrobků pro bytové stavební objekty a pro stavební objekty, u nichž je několik ústředních investorů, vypracují, projednají a dohodnou s ústředními orgány výrobců a dodavatelů ministerstva výstavby a techniky republik. Návrhy seznamů vybraných výrobků pro stavební objekty a provozní soubory občanské a technické vybavenosti vypracují, projednají, dohodnou a odevzdají ministerstvům výstavby a techniky republik odvětvové ústřední orgány.

[⁵] Návrhy seznamů vybraných výrobků, které projednaly a dohodly podle příslušnosti s ústředními orgány investorů nebo s odvětvovými ústředními orgány nebo s ministerstvy výstavby a techniky republik, mohou postupem určeným v předchozích odstavcích podávat také ústřední orgány výrobců nebo dodavatelů.

[⁶] Návrhy seznamů vybraných výrobků dohodnuté podle odstavců 2 až 5 odevzdají ministerstva výstavby a techniky republik federálnímu ministerstvu pro technický a investiční rozvoj.

[⁷] Návrhy seznamů vybraných výrobků musejí být uspořádány podle jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků;¹⁾ a to:

- a) podle jednotlivých druhů výrobků stejného funkčního určení;
- b) podle jednotlivých výrobků, vždy názvem výrobku, údajem čísla položky, kódu podle jednotné klasifikace, měrné jednotky a velkoobchodní ceny.

[⁸] Návrhy na seznamy vybraných výrobků je třeba doložit

- a) rozhodnutími, popř. stanovisky státní zkušebny, pokud tyto výrobky podléhají hodnocení nebo schvalování nebo osvědčování vhodnosti podle zvláštních předpisů;²⁾ 3)
- b) cenovými výměry;
- c) u výrobků vyráběných podle schválených typových podkladů odkazem na tyto typové podklady;⁴⁾ u normalizovaných výrobků odkazem na platné technické normy;⁵⁾
- d) vyjádřeními příslušných ústředních orgánů výrobců a dodavatelů, že je možno zajistit dodávky vybraných výrobků.

§ 4

Změny seznamů vybraných výrobků

[¹] Seznamy vybraných výrobků se uvádějí do souladu s výsledky technického rozvoje (inovace-mi), pokud použití těchto výsledků (inovovaných výrobků) není v rozporu s účely centrální regulace (§ 2).

[²] Při změnách (doplňování) vydaných seznamů vybraných výrobků se postupuje obdobně jako při jejich vydávání (§ 3).

ČÁST 3

Uplatňování centrální regulace

§ 5

Použití jiných výrobků

Jiné výrobky je možno použít pouze:

- a) je-li to v souladu s předpisy o nadstandardním vybavení bytů;⁶⁾
- b) u bytových stavebních objektů prováděných ve svépomocné výstavbě;
- c) ve výstavbě rodinných domků;
- d) se souhlasem federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj na žádost federálního ústředního orgánu investora, nebo se souhlasem ministerstev výstavby a techniky republik na žádost ústředních orgánů investorů republik;
- e) se souhlasem investora, jsou-li současně splněny tyto podmínky:

1. užité vlastnosti a technické parametry jiných výrobků jsou alespoň stejné jako u vybraných výrobků, které nahrazují,
2. užité vlastnosti a technické parametry jiných výrobků byly ověřeny (oprávněnou zkušebnou, experimentálně nebo jinak), výrobky odpovídají vydaným technickým normám, dodacím a montážním podmínkám a byla pro ně stanovena cena,
3. souhrn nákladů na pořízení jiných výrobků, jejich dopravu, zabudování a dokončení, včetně všech ostatních nákladů a pří-rážek, nepřekročí souhrn nákladů při použití vybraných výrobků.

§ 6

Zajištění výroby a dodávek vybraných výrobků

[¹] Ústřední orgány výrobců a dodavatelů zajišťují u organizací jimi řízených výrobu a dodávky vybraných výrobků (§ 3 odst. 2, 4, 8) v souladu se svými plánovanými úkoly.

[²] Na tyto výrobky jsou výrobci a dodavatelé povinni uzavřít na včasnou žádost odběratelů a v souladu s výsledky projednání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu⁷⁾ dodávky nezbytné pro zabezpečení staveb. Nezbytný rozsah prokazuje odběratel schválenou projektovou dokumentací a uzavřenou smlouvou o provedení investiční výstavby.

¹⁾ Vyhláška č. 71/1965 Sb., o zavedení a využívání jednotné klasifikace průmyslových oborů a výrobků a jednotné klasifikace výrobků v zemědělství a lesnictví.

²⁾ § 14 a 20 zákona č. 30/1968 Sb., o státním zkušebnictví.

³⁾ § 51 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu.

⁴⁾ Vyhláška č. 75/1971 Sb., o typizaci ve výstavbě.

⁵⁾ Zákon č. 90/1984 Sb., o technické normalizaci.

⁶⁾ Vyhláška č. 127/1975 Sb., o nadstandardním vybavení bytů.

⁷⁾ Vyhláška č. 33/1975 Sb., o projednávání dodavatelsko-odběratelských vztahů v plánovacím procesu.

ČAST 4

Společná a závěrečná ustanovení

§ 7

Zvláštní povinnosti výrobců a dodavatelů

(1) Výrobci jsou povinni poskytovat Československému středisku výstavby a architektury o vybraných výrobcích veškeré podklady pro katalogové listy k uveřejnění v Československém katalogu pro výstavbu.⁸⁾

(2) Dodavatelé při projednávání dokumentace staveb (částí staveb),⁹⁾ ve které jsou užity vybrané výrobky obsažené v seznamech, nesmějí odmítnout souhlas s jejím technickým řešením proto, že obsahuje vybrané výrobky.

Hlavní arbitř
Československé socialistické republiky:

Brandejs v. r.

§ 8

Zrušovací ustanovení

Zrušují se směrnice č. 5 federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj a Federálního cenového úřadu ze dne 28. května 1972 o centrální regulaci výrobků pro bytovou výstavbu,¹⁰⁾ seznam vybraných výrobků pro bytovou výstavbu podléhající centrální regulaci vydaný podle těchto směrnic¹¹⁾ zůstává v platnosti až do vydání nového seznamu.

§ 9

Účinnost

Vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr
pro technický a investiční rozvoj ČSSR:

Ing. Šupka v. r.

⁸⁾ § 128 až 130 zákona č. 50/1976 Sb.

⁹⁾ Vyhláška č. 163/1973 Sb., o dokumentaci staveb, ve znění vyhlášky č. 31/1976 Sb.

¹⁰⁾ Směrnice byly uveřejněny v části 2—3 Zpravodaje FMTIR z roku 1972 (oznámeno v části 21/1973 Sb.).

¹¹⁾ Seznam byl uveřejněn v části 8 Zpravodaje FMTIR z roku 1976.

78

VYHLÁŠKA

Federálního statistického úřadu a federálního ministerstva financí

ze dne 18. listopadu 1977

o zavádění sjednocených vzorů prvotních záznamů a běžných zápisů v informační soustavě organizací

Federální statistický úřad podle § 35 odst. 2 a federální ministerstvo financí podle § 35 odst. 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, stanoví:

§ 1

Touto vyhláškou se pro účely jednotného prvotního zachycování sociálně ekonomických jevů a racionálního vedení běžných zápisů o těchto jevech v socialistických organizacích (dále jen „organizace“)¹⁾ upravuje sjednocování vzorů prvotních záznamů a běžných zápisů v informační soustavě organizací²⁾ (dále jen „záznamy a zápisy“) a způsob zavádění sjednocených vzorů v organizacích.

§ 2

(1) Federální statistický úřad a federální ministerstvo financí sjednocují v součinnosti s příslušnými ústředními orgány záznamy a zápisy,³⁾ jejichž používání přesahuje působnost jednoho ústředního orgánu.

(2) Záznamy a zápisy s rozsahem použití nepřesahujícím působnost jednoho ústředního orgánu mohou — pokud si to nevyhradí Federální statistický úřad nebo federální ministerstvo financí — sjednocovat příslušné ústřední orgány; obdobně záznamy a zápisy s rozsahem použití nepřesahujícím působnost jednoho orgánu středního článku řízení mohou — nevyhradí-li si to příslušný ústřední orgán — sjednocovat orgány středního článku řízení.

(3) Organizace mohou při vytváření a rozvíjení svých informačních soustav⁴⁾ upravovat ve vlastní působnosti záznamy a zápisy, které nebyly sjednoceny podle odstavců 1 a 2.

§ 3

Vzory záznamů a zápisů se sjednocují podle věcně vymezených úseků (oblastí) sociálně ekonomických informací (práce a mzdy, základní pro-

středky a investice, odbyt a zásobování apod.), popřípadě i podle potřeb odvětví národního hospodářství.

§ 4

(1) Federální statistický úřad a federální ministerstvo financí vyhláší jimi sjednocené vzory záznamů a zápisů jako

- a) závazné, u nichž organizace nesmějí měnit jejich obsah ani jejich formu, není-li výjimečně v jednotlivých případech stanoveno jinak,
- b) typové, tj. závazné jen ve stanoveném obsahu, nikoli formě; organizace mohou jednotně stanovený obsah podle svých potřeb rozvádět, popřípadě doplňovat,
- c) směrné (doporučené), které pro organizace nejsou závazné ani co do obsahu, ani co do formy.

(2) Vzory záznamů a zápisů s uvedením stupně jejich závaznosti a termínu účinnosti vyhláší Federální statistický úřad a federální ministerstvo financí ve Zpravodaji ústředních statistických orgánů a ve Finančním zpravodaji.⁵⁾

§ 5

(1) Závazné a typové vzory záznamů a zápisů jsou organizace povinny zavést v souladu se stanoveným stupněm závaznosti bez ohledu na to, jakým způsobem (jakou technikou) se údaje v nich obsažené zpracovávají.

(2) Brání-li forma závazných vzorů (§ 4 odst. 1 písm. a)) zpracování údajů prostředky výpočetní techniky, požádají organizace — pokud Federální statistický úřad nebo federální ministerstvo financí nezavede pro tyto účely speciální vzory — prostřednictvím svého nadřízeného orgánu Federální statistický úřad a u vzorů, určených pro účetní záznamy a zápisy, federální ministerstvo financí o jejich nezbytně nutnou úpravu. Orgány nadřízené

¹⁾ § 14 hospodářského zákoníku (úplné znění vyhlášené pod č. 37/1971 Sb.).

²⁾ Nařízení vlády ČSSR č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací.

³⁾ § 47 nařízení vlády ČSSR č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací.

⁴⁾ § 15 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací.

⁵⁾ Tiskopisy jednotných vzorů záznamů a zápisů vydává Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., Praha a Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., Bratislava.

organizacím jsou přitom povinny zabezpečit maximální míru jednotnosti takto upravených vzorů u všech podřízených organizací.

§ 6

Federální statistický úřad nebo federální ministerstvo financí mohou podle své působnosti⁶⁾ povolit v odůvodněných případech k návrhu pří-

slušného ústředního orgánu výjimky z obsahu nebo formy závazných vzorů a z obsahu typových vzorů, popřípadě prodloužit termín zavedení jednotlivých vzorů.

§ 7

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr financí ČSSR:

Ing. Lér, CSc., v. r.

Předseda Federálního statistického úřadu:

Ing. Kazimour v. r.

⁶⁾ § 4 odst. 1 a 2 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací.

79

VYHLÁŠKA

ministerstva školství České socialistické republiky

ze dne 26. října 1977

o jednotném systému dalšího vzdělávání učitelů škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání a ostatních pedagogických a výchovných pracovníků

Ministerstvo školství České socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem zdravotnictví České socialistické republiky, ostatními zúčastněnými ústředními orgány a Českou odborovou radou podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), § 37 zákona č. 89/1958 Sb., o výchově dorostu k povolání v učebním poměru (učňovský zákon), se zřetelem k § 27 odst. 3 téhož zákona a podle § 19 odst. 2 zákona č. 19/1966 Sb., o vysokých školách:

§ 1

Základní ustanovení

[¹] Tato vyhláška upravuje jednotný systém soustavného dalšího vzdělávání učitelů, pedagogických a výchovných pracovníků. Vztahuje se na učitele škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání včetně mateřských škol, lidových škol umění, lidových škol jazyků a jazykových škol a škol pro mládež vyžadující zvláštní péči, na výchovné pracovníky školních družin a školních klubů, dětských domovů, domovů mládeže, výchovných a diagnostických ústavů, dále na mistry odborné výchovy, skupinové vedoucí Pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže, pedagogické pracovníky domů pionýrů a mládeže (dále jen „učitele“), ředitele těchto škol a výchovných zařízení a jejich zástupce, na vedoucí kabinetů okresních pedagogických středisek, krajských pedagogických ústavů a Pedagogického ústavu hlavního města Prahy, na

ředitele krajských pedagogických ústavů a vedoucí okresních pedagogických středisek, školní inspekce, ředitele krajských pedagogicko-psychologických poraden, ředitele okresních pedagogicko-psychologických poraden a pedagogické pracovníky orgánů školské správy (dále jen „ostatní pedagogičtí pracovníci“).

[²] Další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků v České socialistické republice uvedených v odstavci 1 ústředně řídí ministerstvo školství České socialistické republiky (dále jen „ministerstvo“).

[³] Další vzdělávání pedagogických pracovníků jiných resortů neuvedených v odstavci 1, kteří zabezpečují výchovu učňů, provádějí příslušná ministerstva a ostatní ústřední orgány.

§ 2

Systém dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků

[¹] Úkolem systému dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků je obnovit, prohloubit, doplnit a rozšířit jejich znalosti a dovednosti získané v základním studiu v souladu s rozvíjejícími se potřebami socialistické společnosti a vědeckotechnickým rozvojem.

[²] Obsah dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků je jednotný a schvaluje ho ministerstvo; zahrnuje složku ideově

politickou, pedagogicko-psychologickou a odborně předmětovou.

(3) Další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků zabezpečují národní výbory, které odborně vedou školy a výchovná zařízení, v nichž působí pracovníci uvedení v § 1 odst. 1 (dále jen „národní výbory“) a organizují je školy, okresní pedagogická střediska, krajské pedagogické ústavy. Ústřední ústav pro vzdělávání pedagogických pracovníků v Praze (dále jen „Ústav“) popřípadě i jiné odborné a vědecké instituce.

(4) Systém dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků tvoří:

- a) další vzdělávání učitelů;
- b) další vzdělávání vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek,
- c) další vzdělávání vedoucích pedagogických pracovníků;
- d) průběžné další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků;
- e) ideově politické vzdělávání učitelů.

(5) Další vzdělávání učitelů má tři stupně:

- I. stupeň — uvádění začínajících učitelů do praxe,
- II. stupeň — pomaturitní a postgraduální studium učitelů,
- III. stupeň — specializační studium.

(6) Dalším vzděláváním vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek je funkční studium.

(7) Dalším vzděláváním vedoucích pedagogických pracovníků je cyklická průprava.¹⁾

(8) Průběžné další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků zahrnuje různé krátkodobé druhy a formy dalšího vzdělávání.

(9) Ideově politické vzdělávání je soustavné vzdělávání všech učitelů, které podle zvláštních pokynů ministerstva organizují národní výbory.

(10) Další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků, včetně vedoucích pedagogických pracovníků, se uskutečňuje formami interního, dálkového a externího studia, organizováním přednášek, seminářů, kursů, stáží apod. Těžištěm všech druhů dalšího vzdělávání je samostatné studium.

§ 3

Uvádění začínajících učitelů do praxe

(1) Uvádění začínajících učitelů do praxe (dále jen „uvádění“) je určeno pro všechny začínající učitele.

(2) Cílem uvádění je pomoci začínajícímu učiteli překonávat počáteční těžkosti v práci a tvořivě uplatňovat osvojené vědomosti ze základní přípravy v praxi. Soustřeďuje se zejména na aktuální otázky školské politiky, na otázky praktické aplikace principů a metod výchovně vzdělávací práce, na dotváření soustavy základních pedagogických dovedností, na práci třídního učitele, na problémy výchovy žáků mimo vyučování, na práci se žákovským kolektivem, s rodiči, na bližší poznání podmínek a tradic školy a oblasti, v níž učitel působí.

(3) Uvádění zabezpečují národní výbory, u mistrů odborné výchovy organizace, u nichž jsou v pracovním poměru (dále jen „organizace“), ředitel školy nebo výchovných zařízení, vedoucí odborných učilišť nebo učňovských středisek a uskutečňuje je uvádějící učitel. Uvádění sleduje příslušný školní inspektor.

(4) Uvádějící učitel, kterého ustanovuje národní výbor, u mistrů odborné výchovy organizace, vede začínajícího učitele, radí a pomáhá mu v práci.

(5) Při uvádění spolupracují metodické orgány na škole, okresní pedagogická střediska, krajské pedagogické ústavy, metodická střediska odborného výcviku a přípravy mistrů odborné výchovy, metodická střediska mimoškolní a mimopracovní výchovy příslušných resortů.

(6) Uvádění se uskutečňuje v prvním roce po nástupu učitele do pracovního poměru a trvá jeden školní rok. Uvádění se ukončí komplexním hodnocením začínajícího učitele, které vypracuje ředitel školy nebo výchovného zařízení, vedoucí odborného učiliště nebo učňovského střediska ve spolupráci s uvádějícím učitelem.

(7) Pokud začínající učitel nedosáhne po jednom roce uvádění cíle uvádění podle odstavce 2, prodlouží mu ředitel školy (vedoucí výchovného zařízení) uvádění o další rok.

§ 4

Pomaturitní studium učitelů

(1) Pomaturitní studium učitelů²⁾ je určeno pro učitelky mateřských škol, vychovatele školních družin, školních klubů, domovů mládeže, dětských domovů, výchovných a diagnostických ústavů, skupinové vedoucí Pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže, pedagogické pracovníky domů pionýrů a mládeže, dílenské učitele na středních průmyslových, středních zemědělských a lesnických školách a na školách pro mládež vyžadující zvláštní péči, učitele odborných předmětů, vychovatele a mistry odborné výchovy v učňovských zařízeních, kteří mají požadovanou kvalifikaci na úrovni úplného středního odborného vzdělání.

¹⁾ Usnesení vlády ČSR č. 128 ze dne 3. května 1972 „Zásady postupného zavedení systému cyklické průpravy vedoucích pracovníků na všech stupních řízení ve státní a hospodářské oblasti v ČSR“.

²⁾ Toto studium není totožné s pomaturitním studiem podle směrnic ministerstva školství ČSR č. 24 734/72-212 (Věstník MS a MK ČSR 1972, č. 10).

[³] Cílem pomaturitního studia učitelů je zvyšovat ideově politickou úroveň učitelů, obnovovat a doplňovat jejich pedagogicko-psychologickou, metodickou a odborně předmětovou přípravu získanou středoškolským studiem.

[³] Obsahem pomaturitního studia učitelů je marxismus-leninismus, pedagogika, psychologie a nejnovější poznatky ve studijním oboru. Těžiště přitom je ve studiu teorie vyučování příslušným předmětům.

[⁴] Pomaturitní studium učitelů organizují vybrané střední odborné školy ve spolupráci s krajskými pedagogickými ústavy, vysokými školami a jinými odbornými a vědeckými institucemi podle jednotných studijních plánů a osnov, které schvaluje ministerstvo. Pomaturitní studium mistrů odborné výchovy a vychovatelů se organizuje ve spolupráci s metodickými středisky odborného výcviku a metodickými středisky mimoškolní a mimopracovní výchovy příslušných resortů.

[⁵] Pomaturitní studium učitelů trvá zpravidla dva roky a učitelé se k němu přihlašují nejdříve po šesti letech a nejpozději do konce osmého roku své pedagogické praxe. Učitelé odborných předmětů, dílenští učitelé, mistři odborné výchovy a vychovatelé v učňovských zařízeních, pokud nemají pedagogickou kvalifikaci, absolvují pomaturitní studium učitelů až po ukončení doplňkového pedagogického studia, kterým získávají pedagogickou kvalifikaci; toto studium se jím započítá do pomaturitního studia jako jeho součást.

[⁶] Pomaturitní studium se ukončí závěrečnou zkouškou před zkušební komisí, kterou určí krajský národní výbor.

§ 5

Postgraduální studium učitelů

[¹] Postgraduální studium učitelů je určeno pro učitele škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání včetně učitelů odborných předmětů (inženýrů-techniků, inženýrů-ekonomů apod.) na středních odborných školách a v učňovských zařízeních, kteří ukončili vysokoškolské studium.

[²] Cílem postgraduálního studia učitelů je zvyšovat ideově politickou úroveň učitelů, obnovovat, doplňovat, prohlubovat a rozšiřovat jejich pedagogicko-psychologické, metodické a odborně předmětové vzdělání.

[³] Postgraduální studium učitelů navazuje na učitelské vzdělání získané na vysokých školách; jeho obsahem je marxismus-leninismus, pedagogika, psychologie a nejnovější poznatky v aplikačních předmětech a ve studijních oborech; těžiště přitom je v teorii vyučování příslušným předmětům.

[⁴] Postgraduální studium učitelů organizují příslušné fakulty vysokých škol podle jednotných studijních plánů a osnov schválených minister-

stvem. Postgraduální studium učitelů má charakter řízeného individuálního studia doplněného soustředěními.

[⁵] Postgraduální studium trvá zpravidla dva roky a učitelé se k němu přihlašují na doporučení národního výboru nejdříve po šesti letech a nejpozději do konce osmého roku své učitelské praxe. Učitelé odborných předmětů na středních odborných školách a v učňovských zařízeních, pokud nemají pedagogickou kvalifikaci, absolvují postgraduální studium až po ukončení doplňkového pedagogického studia, kterým získávají pedagogickou kvalifikaci. Toto studium se jím započítá do postgraduálního studia jako jeho součást.

[⁶] Postgraduální studium se ukončí vypracováním závěrečné písemné práce a vykonáním závěrečné zkoušky před zkušební komisí, kterou jmenuje děkan příslušné fakulty.

[⁷] Za rovnocenné postgraduálnímu studiu učitelů se uznává též získání titulu nebo vědecké hodnosti v oboru pedagogiky, pedagogické psychologie a teorie vyučování příslušnému předmětu, studium při zaměstnání, jímž si učitelé na doporučení příslušného národního výboru rozšíří nebo doplní svou kvalifikaci,³⁾ dále absolvování řízeného jazykového studia v zahraničí, popřípadě jiné ministerstvem schválené formy studia, pokud se realizují do desátého roku jejich pedagogické praxe.

§ 6

Specializační studium

[¹] Specializační studium je určeno pro všechny učitele, navazuje zpravidla na pomaturitní nebo postgraduální studium; se souhlasem příslušného národního výboru je může učitel absolvovat i před pomaturitním nebo postgraduálním studiem.

[²] Cílem specializačního studia je zabezpečit další ideově politický, pedagogický a odborný růst učitelů, zdokonaľovat jejich práci, rozvíjet pedagogickou tvořivost a prohlubovat jejich vzdělání podle potřeb školy a individuálních zájmů, dále připravit učitele pro různé druhy náročnějších pedagogických činností (uvádějíci učitel, vedoucí předmětové komise a metodického sdružení, výchovný poradce, instruktor didaktické techniky, vedoucí zájmového kroužku apod.).

[³] Obsah specializačního studia učitelů se diferencuje podle potřeb dalšího rozvoje československé výchovně vzdělávací soustavy i podle individuálních zájmů učitele.

[⁴] Specializační studium organizují krajské pedagogické ústavy, Ústav, vysoké školy a jiné odborné a vědecké instituce.

[⁵] Specializační studium učitelů se uskutečňuje dlouhodobými studijními kursy, specializačním postgraduálním studiem, korespondenčními kursy,

³⁾ Podle směrnice MŠ ČSR čj. 11-259/69-III/2 čl. 1 odst. 1 písm. a), b) (Věstník MŠ a MK ČSR č. 3, r. 1969).

stážemi učitelů odborných předmětů a mistrů odborné výchovy ve výrobních závodech, laboratorích a výzkumných ústavech, řízeným individuálním studiem, individuální pedagogickou tvořivostí, apod.

[6] Formy specializačního studia, které určí ministerstvo, se ukončí závěrečnou zkouškou.

§ 7

Další vzdělávání vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek

[1] Dalším vzděláváním vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek je funkční studium, které je připravuje na vykonávání příslušné funkce.

[2] Obsahem funkčního studia jsou aktuální otázky dalšího rozvoje československé výchovně vzdělávací soustavy, komunistické výchovy, pedagogiky, psychologie, teorie vyučování příslušným předmětům, poznatky z oblasti řízení a kontroly práce škol a učitelů, otázky kádrové práce, ekonomiky vzdělání, hospodářského a materiálně technického zabezpečení škol apod.

[3] Funkční studium se organizuje zpravidla jako dvouleté podle jednotných studijních plánů a osnov a končí závěrečným pohovorem.

[4] Funkční studium vedoucích kabinetů okresních pedagogických středisek organizují krajské pedagogické ústavy.

[5] Funkční studium vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů organizuje Ústav.

§ 8

Další vzdělávání vedoucích pedagogických pracovníků

[1] Další vzdělávání vedoucích pedagogických pracovníků je určeno pro ředitele škol a výchovných zařízení včetně lidových škol umění, lidových škol jazyků a jazykových škol, jejich zástupce, ředitele domů pionýrů a mládeže, vedoucí okresních pedagogických středisek, ředitele krajských pedagogických ústavů, ředitele okresních pedagogicko-psychologických poradén, ředitele krajských pedagogicko-psychologických poradén, inspektory a vedoucí inspekčních útvarů, vedoucí pedagogických oddělení na odborech školství okresních a krajských národních výborů. Uskutečňuje se formou kursů cyklické přípravy vedoucích pracovníků (dále jen „kursy“); jejich obsah určuje ministerstvo.

[2] Kursy pro ředitelky mateřských škol, ředitele škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání včetně škol při zdravotnických zařízeních, škol pro mládež vyžadující zvláštní péči, lidových škol umění a jejich zástupce, ředitele výchovných zařízení a jejich zástupce, ředitele okresních a místních (městských) domů pionýrů a mládeže,

vedoucí okresních pedagogických středisek a ředitele okresních pedagogicko-psychologických poradén organizují krajské pedagogické ústavy ve spolupráci s vysokými školami.

[3] Kursy pro školní inspektory, vedoucí inspekčních útvarů a vedoucí pedagogických oddělení na odborech školství okresních a krajských národních výborů, ředitele krajských pedagogických ústavů a ředitele krajských pedagogicko-psychologických poradén organizuje ve spolupráci s vysokými školami Ústav.

§ 9

Průběžné další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků

[1] Průběžné další vzdělávání je určeno pro všechny kategorie pedagogických pracovníků a organizuje se souběžně s ostatními druhy dalšího vzdělávání.

[2] Cílem průběžného dalšího vzdělávání je zejména seznamovat učitele a ostatní pedagogické pracovníky s aktuálními otázkami dalšího rozvoje československé výchovně vzdělávací soustavy a komunistické výchovy, se změnami v obsahu a organizaci vyučování, s pokrokovými zkušenostmi z práce učitelů a ostatních pedagogických pracovníků, zabezpečit obnovu obsahu vzdělání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků v souladu s potřebami rozvoje socialistické společnosti a vědeckotechnického pokroku a poskytovat jim pomoc v pedagogické praxi.

[3] Průběžné další vzdělávání učitelů organizují školy, okresní pedagogická střediska, krajské pedagogické ústavy a Ústav formou přednášek, instruktáží, seminářů, konferencí, vzorových hodin, exkurzí, tematických zájezdů apod.

§ 10

Ideově politické vzdělávání učitelů

[1] Trvalou součástí systému dalšího vzdělávání učitelů je ideově politické vzdělávání.

[2] Cílem ideově politického vzdělávání je pomoci učitelům hlouběji si osvojit učení marxismu-leninismu, správně se orientovat ve světónázorových otázkách a ve společenském vývoji, aby mohli lépe výchovně působit na mládež v duchu idejí socialismu a komunismu.

[3] Ideově politické vzdělávání organizují národní výbory v návaznosti na dosažený stupeň učitelského vzdělání.

[4] Ideově politického vzdělávání se nezúčastňují učitelé, kteří se vzdělávají v pomaturitním nebo postgraduálním studiu a ti, kteří si studiem při zaměstnání rozšiřují nebo doplňují kvalifikaci.

§ 11

Pracovní úlevy a hospodářské zabezpečení účastníků dalšího vzdělávání

(¹) O pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení účastníků dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků platí zvláštní předpisy.⁴⁾

(²) Poskytování pracovního volna a hospodářské zabezpečení pracovníků při funkčním studiu a cyklické přípravě vedoucích pedagogických pracovníků upravují zvláštní předpisy.⁵⁾

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 12

(¹) O úspěšném absolvování pomaturitního a postgraduálního studia učitelů se vydá absolventům vysvědčení. O absolvování ostatních stupňů a druhů dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků dostávají účastníci osvědčení.

(²) Od postgraduálního a pomaturitního studia učitelů jsou osvobozeni učitelé starší 45 let, kteří mají deset let pedagogické praxe.

§ 13

(¹) Jednotlivé formy systému dalšího vzdělávání učitelů se zavádějí postupně takto:

- a) uvádění začínajících učitelů do praxe (§ 3) a funkční studium (§ 7) od 1. ledna 1978;
- b) pomaturitní studium učitelů (§ 4), postgraduální studium pro učitele odborných předmětů (§ 5) a specializační studium (§ 6) od 1. září 1978.

(²) Pokud tato vyhláška nestanoví jinak, platí pro postgraduální studium učitelů vyhláška č. 49/1966 Sb., o postgraduálním studiu na vysokých školách.

§ 14.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr:

Vondruška v. r.

⁴⁾ Pro účastníky pomaturitního a postgraduálního studia platí vyhláška č. 140/1968 Sb., o pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení studujících při zaměstnání.

⁵⁾ Vyhláška č. 8/1967 Sb., o poskytování pracovního volna a o hospodářském zabezpečení pracovníků při účasti na odborném školení organizovaném formou krátkodobého internátního soustředění.

80

VYHLÁŠKA

ministerstva školství Slovenské socialistické republiky

ze dne 18. října 1977

o jednotném systému dalšího vzdělávání učitelů škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání a ostatních pedagogických a výchovných pracovníků

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky stanoví v dohodě s ministerstvem zdravotnictví Slovenské socialistické republiky, ostatními zúčastněnými ústředními orgány a Slovenskou odborovou radou podle § 31 odst. 2 zákona č. 188/1980 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání (školský zákon), § 37 zákona č. 89/1958 Sb., o výchově dorostu k povolání v učebním poměru (učňovský zákon), se zřetelem na § 27 odst. 3 téhož zákona a podle § 19 odst. 2 zákona č. 19/1968 Sb., o vysokých školách:

§ 1

Základní ustanovení

[1] Tato vyhláška upravuje jednotný systém soustavného dalšího vzdělávání učitelů, pedagogických a výchovných pracovníků. Vztahuje se na učitele škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání, včetně mateřských škol, lidových škol umění, lidových škol jazyků a jazykových škol a škol pro mládež vyžadující zvláštní péči, na výchovné pracovníky školních družin a školních klubů, dětských domovů, domovů mládeže, výchovných a diagnostických ústavů, dále na mistry odborné výchovy, skupinové vedoucí Pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže, pedagogické pracovníky domů pionýrů a mládeže (dále jen „učitelé“), ředitele těchto škol a výchovných zařízení a jejich zástupce, na vedoucí kabinetů okresních pedagogických středisek, krajských pedagogických ústavů a Pedagogického ústavu města Bratislavy, na ředitele krajských pedagogických ústavů a vedoucí okresních pedagogických středisek, školní inspektory, ředitele krajských pedagogicko-psychologických poraden, vedoucí okresních pedagogicko-psychologických poraden a pedagogické pracovníky orgánů školské správy (dále jen „ostatní pedagogičtí pracovníci“).

[2] Další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků ve Slovenské socialistické republice uvedených v odstavci 1 ústředně řídí ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky (dále jen „ministerstvo“).

[3] Další vzdělávání pedagogických pracovníků jiných resortů neuvedených v odstavci 1, kteří za-

bezpečují výchovu učňů, provádějí příslušná ministerstva a ostatní ústřední orgány.

§ 2

Systém dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků

[1] Okolím systému dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků je obnovit, prohloubit, doplnit a rozšířit jejich znalosti a dovednosti získané v základním studiu v souladu s rozvíjejícími se potřebami socialistické společnosti a vědeckotechnickým rozvojem.

[2] Obsah dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků je jednotný a schvaluje ho ministerstvo; zahrnuje složku ideově politickou, pedagogicko-psychologickou a odborně předmětovou.

[3] Další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků zabezpečují národní výbory, které odborně vedou školy a výchovná zařízení, v nichž působí pracovníci uvedení v § 1 odst. 1 (dále jen „národní výbory“), a organizují je školy, okresní pedagogická střediska, krajské pedagogické ústavy, Ústřední ústav pro vzdělávání učitelů (dále jen „Ústav“), popřípadě i jiné odborné a vědecké instituce.

[4] Systém dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků tvoří:

- a) další vzdělávání učitelů;
- b) další vzdělávání vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek;
- c) další vzdělávání vedoucích pedagogických pracovníků;
- d) průběžné další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků;
- e) ideově politické vzdělávání učitelů.

[5] Další vzdělávání učitelů má tři stupně: I. stupeň — uvádění začínajících učitelů do praxe, II. stupeň — pomaturitní a postgraduální studium učitelů, III. stupeň — specializační studium.

[6] Dalším vzděláváním vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek je funkční studium.

[7] Dalším vzděláváním vedoucích pedagogických pracovníků je cyklická příprava.

[8] Průběžné další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků zahrnuje různé krátkodobé druhy a formy dalšího vzdělávání.

[9] Ideově politické vzdělávání je soustavné vzdělávání všech učitelů, které podle zvláštních pokynů ministerstva organizují národní výbory.

[10] Další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků včetně vedoucích pedagogických pracovníků se uskutečňuje formami internátního, dálkového a externího studia, organizováním přednášek, seminářů, kursů, stáží apod. Těžištěm všech druhů dalšího vzdělávání je samostatné studium.

§ 3

Uvádění začínajících učitelů do praxe

[1] Uvádění začínajících učitelů do praxe (dále jen „uvádění“) je určeno pro všechny začínající učitele.

[2] Cílem uvádění je pomocí začínajícímu učiteli překonat počáteční těžkosti v práci a tvořivě uplatňovat osвоенé vědomosti ze základní přípravy v praxi. Soustřeďuje se zejména na aktuální otázky školské politiky, na otázky praktické aplikace principů a metod výchovně vzdělávací práce, na dotváření soustavy základních pedagogických dovedností, na práci třídního učitele, na problémy výchovy žáků mimo vyučování, na práci se žakovským kolektivem, s rodiči, na bližší seznámení se s podmínkami a tradicemi školy a oblastí, v níž učitel působí.

[3] Uvádění zabezpečují národní výbory, u mistrů odborné výchovy organizace, k nimž jsou v pracovním poměru (dále jen „organizace“), ředitel školy nebo výchovných zařízení, vedoucí odborných učilišť nebo učňovských středisek a uskutečňuje je uvádějící učitel. Uvádění sleduje příslušný školní inspektor.

[4] Uvádějící učitel, kterého ustanovuje národní výbor, u mistrů odborné výchovy organizace, vede začínajícího učitele, radí a pomáhá mu v práci.

[5] Při uvádění spolupracují metodické orgány na škole, okresní pedagogická střediska, krajské pedagogické ústavy, metodická střediska odborného výcviku a metodická střediska mimoškolní a mimopracovní výchovy příslušných resortů.

[6] Uvádění se uskutečňuje v prvním roce po nástupu učitele do pracovního poměru a trvá jeden školní rok. Uvádění se ukončí komplexním hodnocením začínajícího učitele, které vypracuje ředitel školy nebo výchovného zařízení, vedoucí odbor-

ného učiliště nebo učňovského střediska ve spolupráci s uvádějícím učitelem.

[7] Nedosáhne-li začínající učitel po jednom roce uvádění cíle podle odstavce 2, prodlouží mu ředitel školy (vedoucí výchovného zařízení) uvádění o další rok.

§ 4

Pomaturitní studium učitelů

[1] Pomaturitní studium učitelů¹⁾ je určeno pro učitelky mateřských škol, vychovatele školních družin, školních klubů, domovů mládeže, dětských domovů, výchovných a diagnostických ústavů, skupinové vedoucí Pionýrské organizace Socialistického svazu mládeže, pedagogické pracovníky domů pionýrů a mládeže, dílenské učitele na středních průmyslových, středních zemědělských a lesnických školách a na školách pro mládež vyžadující zvláštní péči, učitele odborných předmětů, vychovatele a mistry odborné výchovy v učňovských zařízeních, kteří mají požadovanou kvalifikaci na úrovni úplného středního odborného vzdělání.

[2] Cílem pomaturitního studia je zvyšovat ideově politickou úroveň učitelů, inovovat a doplňovat jejich pedagogicko-psychologickou, metodickou a odborně předmětovou přípravu získanou středoškolským studiem.

[3] Obsahem pomaturitního studia učitelů je marxismus-leninismus, pedagogika, psychologie a nejnovější poznatky ve studijním oboru; těžiště přitom je ve studiu teorie vyučování příslušným předmětům.

[4] Pomaturitní studium učitelů organizují vybrané střední odborné školy ve spolupráci s krajskými pedagogickými ústavy, vysokými školami a jinými odbornými a vědeckými institucemi podle jednotlivých studijních plánů a osnov, které schvaluje ministerstvo. Pomaturitní studium mistrů odborné výchovy a vychovatelů se organizuje ve spolupráci s metodickými středisky odborného výcviku a metodickými středisky mimoškolní a mimopracovní výchovy příslušných resortů.

[5] Pomaturitní studium učitelů trvá zpravidla dva roky a učitelé se k němu přihlašují nejdříve po šesti letech a nejpозději do osmi let své pedagogické praxe. Učitelé odborných předmětů, mistři odborné výchovy, dílenská učitelé a vychovatelé v učňovských zařízeních, pokud nemají pedagogickou kvalifikaci, absolvují pomaturitní studium učitelů až po ukončení doplňkového pedagogického studia, kterým získávají pedagogickou kvalifikaci; toto studium se jím započítává do pomaturitního studia jako jeho součást.

[6] Pomaturitní studium učitelů se ukončí závěrečnou zkouškou před zkušební komisí, kterou určí krajský národní výbor.

¹⁾ Toto studium není totožné s pomaturitním studiem podle výnosu MŠ SR č. 2199/1973-II.3 (časopis „Věstník MŠ a MK SR“ 1973, sešit 7, str. 82, reg. v částce 28/1973 Sb.).

§ 5

Postgraduální studium učitelů

[1] Postgraduální studium učitelů je určeno pro učitele škol poskytujících základní, střední a vyšší vzdělání, včetně učitelů odborných předmětů (inženýrů-techniků, inženýrů-ekonomů apod.) na středních odborných školách a v učňovských zařízeních, kteří ukončili vysokoškolské studium.

[2] Cílem postgraduálního studia učitelů je zvyšovat ideově politickou úroveň učitelů, inovovat, doplňovat, prohlubovat a rozšiřovat jejich pedagogicko-psychologické, metodické a odborné předmětové vzdělání.

[3] Postgraduální studium učitelů navazuje na učitelské vzdělání získané na vysokých školách; jeho obsahem je marxismus-leninismus, pedagogika, psychologie a nejnovější poznatky v aprobačních předmětech a ve studijních oborech; těžiště přitom je v teorii vyučování příslušným předmětům.

[4] Postgraduální studium učitelů organizují příslušné fakulty vysokých škol podle jednotných studijních plánů a osnov schválených ministerstvem. Postgraduální studium učitelů má charakter řízeného individuálního studia doplněného soustředěními.

[5] Postgraduální studium trvá zpravidla dva roky a učitelé se k němu přihlašují na doporučení národního výboru nejdně po šesti letech a nejpozději do osmi let učitelské praxe. Učitelé odborných předmětů na středních odborných školách a v učňovských zařízeních, pokud nemají pedagogickou kvalifikaci, absolvují postgraduální studium až po ukončení doplňkového pedagogického studia, kterým získávají pedagogickou kvalifikaci. Toto studium se jim započítává do postgraduálního studia jako jeho součást.

[6] Postgraduální studium učitelů se ukončí vypracováním závěrečné písemné práce a vykonáním závěrečné zkoušky před zkušební komisí, kterou jmenuje děkan příslušné fakulty.

[7] Za rovnocenné postgraduálnímu studiu učitelů se uznává též získání titulu nebo vědecké hodnosti v oboru pedagogiky, pedagogické psychologie a teorie vyučování příslušnému předmětu, studium při zaměstnání, kterým si učitelé na doporučení národního výboru rozšíří nebo doplní svojí kvalifikaci,²⁾ dále absolvování řízeného jazykového studia v zahraničí, popřípadě jiné ministerstvem schválené formy studia, pokud se realizují do deseti let jejich pedagogické praxe.

§ 6

Specializační studium

[1] Specializační studium je určeno pro všechny učitele, navazuje zpravidla na pomaturitní nebo

postgraduální studium; se souhlasem národního výboru je může učitel absolvovat i před pomaturitním nebo postgraduálním studiem.

[2] Cílem specializačního studia je zabezpečit další ideově politický, pedagogický a odborný růst učitelů, zdokonalovat jejich práci, rozvíjet pedagogickou tvořivost a prohlubovat jejich vzdělání podle potřeb školy a individuálních zájmů, dále připravit učitele na různé druhy náročnějších pedagogických činností (uvádějící učitel, vedoucí předmětové komise a metodického sdružení, výchovný poradce, instruktor didaktické techniky, vedoucí zájmového kroužku apod.).

[3] Obsah specializačního studia učitelů se diferencuje podle potřeb dalšího rozvoje československé výchovně vzdělávací soustavy i podle individuálních zájmů učitelů.

[4] Specializační studium organizují krajské pedagogické ústavy, Ústav, vysoké školy a jiné odborné a vědecké instituce.

[5] Specializační studium učitelů se uskutečňuje dlouhodobými studijními kursy, specializačním postgraduálním studiem, korespondenčními kursy, stážemi učitelů odborných předmětů a mistrů odborné výchovy ve výrobních závodech, laboratořích a výzkumných ústavech, řízeným individuálním studiem, individuální pedagogickou tvořivostí apod.

[6] Formy specializačního studia, které určí ministerstvo, se končí závěrečnou zkouškou.

§ 7

**Další vzdělávání vedoucích kabinetů
krajských pedagogických ústavů
a okresních pedagogických středisek**

[1] Dalším vzděláváním vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů a okresních pedagogických středisek je funkční studium, které je připravuje na vykonávání příslušné funkce.

[2] Obsahem funkčního studia jsou aktuální otázky dalšího rozvoje československé výchovně vzdělávací soustavy, komunistické výchovy, pedagogiky, psychologie, teorie vyučování příslušným předmětům, poznatky z oblasti řízení a kontroly práce škol a učitelů, otázky kádrové práce, ekonomiky vzdělávání, hospodářského a materiálně technického zabezpečení škol apod.

[3] Funkční studium se organizuje zpravidla jako dvouleté podle jednotných studijních plánů a osnov a ukončí se závěrečným pohovorem.

[4] Funkční studium vedoucích kabinetů okresních pedagogických středisek organizují krajské pedagogické ústavy.

[5] Funkční studium vedoucích kabinetů krajských pedagogických ústavů organizuje Ústav.

²⁾ Směrnice čj. 3248/69-VS o rozšiřování a dohování kvalifikace učitelů studiem při zaměstnání na pedagogických fakultách (časopis „Zvesti MŠ a MK SSR“ 1969, str. 61; reg. v částce 38/1970 Sb.).

§ 8

Další vzdělávání vedoucích pedagogických pracovníků

(1) Další vzdělávání vedoucích pedagogických pracovníků je určeno pro ředitele škol a výchovných zařízení včetně lidových škol umění, lidových škol jazyků a jazykových škol, jejich zástupce, ředitele domů pionýrů a mládeže, vedoucí okresních pedagogických středisek, ředitele krajských pedagogických ústavů, vedoucí okresních pedagogicko-psychologických poraden, ředitele krajských pedagogicko-psychologických poraden, inspektory a vedoucí inspekčních útvarů, vedoucí pedagogických oddělení v odborech školství okresních a krajských národních výborů. Uskutečňuje se formou kursů cyklické přípravy vedoucích pracovníků (dále jen „kursy“); jejich obsah určuje ministerstvo.

(2) Kursy pro ředitelky mateřských škol, ředitele škol poskytujících základní vzdělání a jejich zástupce, ředitele zvláštních škol, škol při zdravotnických zařízeních, okresních a místních (městských) domů pionýrů a mládeže, ředitele lidových škol umění organizují a zabezpečují krajské pedagogické ústavy ve spolupráci s vysokými školami.

(3) Kursy pro ředitele škol poskytujících střední a vyšší vzdělání, jejich zástupce, ředitele škol pro mládež vyžadující zvláštní péči (kromě zvláštních škol a škol při zdravotnických zařízeních), diagnostických a výchovných ústavů, dětských domovů, domovů mládeže, ředitele krajských domů pionýrů a mládeže, vedoucí okresních pedagogických středisek, ředitele krajských pedagogických poraden, ředitele krajských pedagogicko-psychologických poraden, inspektory, vedoucí inspekčních útvarů a vedoucí pedagogických oddělení v odborech školství okresních a krajských národních výborů organizují ve spolupráci s vysokými školami Ústav

§ 9

Průběžné další vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků

(1) Průběžné další vzdělávání je určeno pro všechny kategorie pedagogických pracovníků a organizuje se souběžně s ostatními druhy dalšího vzdělávání.

(2) Cílem průběžného dalšího vzdělávání je zejména seznamovat učitele a ostatní pedagogické pracovníky s aktuálními otázkami dalšího rozvoje československé výchovně vzdělávací soustavy a komunistické výchovy, se změnami v obsahu a organizaci vyučování, s pokrokovými zkušenostmi z práce učitelů a ostatních pedagogických pracovníků, zabezpečit inovaci obsahu vzdělávání učitelů a

ostatních pedagogických pracovníků v souladu s potřebami rozvoje socialistické společnosti a vědeckotechnického pokroku a poskytovat jim pomoc v pedagogické praxi.

(3) Průběžné další vzdělávání učitelů organizují školy, okresní pedagogická střediska, krajské pedagogické ústavy a Ústav formami přednášek, instruktaží, seminářů, konferencí, vzorových hodin, exkurzí, tematických zájezdů apod.

§ 10

Ideově politické vzdělávání učitelů

(1) Trvalou součástí systému dalšího vzdělávání učitelů je ideově politické vzdělávání.

(2) Cílem ideově politického vzdělávání je pomocí učitelům hlouběji si osvojit učení marxismu-leninismu, správně se orientovat ve světových otázkách a ve společenském vývoji, aby mohli plněji rozvinout výchovné působení na mládež v duchu idejí socialismu a komunismu.

(3) Ideově politické vzdělávání organizují národní výbory v návaznosti na dosažený stupeň učitelského vzdělání.

(4) Ideově politického vzdělávání se nezúčastňují učitelé, kteří se vzdělávají v pomaturitním nebo postgraduálním studiu, a ti, kteří si studiem při zaměstnání rozšiřují nebo doplňují kvalifikaci.

§ 11

Pracovní úlevy a hospodářské zabezpečení účastníků dalšího vzdělávání

(1) O pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení účastníků dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků platí zvláštní předpisy.³⁾

(2) Poskytování pracovního volna a hospodářské zabezpečení pracovníků při funkčním studiu a cyklické přípravě vedoucích pedagogických pracovníků upravují zvláštní předpisy.⁴⁾

Společná, přechodná a závěrečná ustanovení

§ 12

(1) O úspěšném absolvování pomaturitního a postgraduálního studia učitelů bude absolventům vydáno osvědčení. O absolvování ostatních stupňů a druhů dalšího vzdělávání učitelů a ostatních pedagogických pracovníků dostávají účastníci osvědčení.

(2) Od postgraduálního a pomaturitního studia jsou osvobozeni učitelé starší 45 let, kteří mají 10 let pedagogické praxe.

³⁾ Pro účastníky pomaturitního a postgraduálního studia platí vyhláška č. 140/1988 Sb., o pracovních úlevách a hospodářském zabezpečení studujících při zaměstnání.

⁴⁾ Vyhláška č. 8/1967 Sb., o poskytování pracovního volna a o hospodářském zabezpečení pracovníků při účasti na odborném školení organizovaném formou krátkodobého internálního soustředění.

§ 13

(¹) Jednotlivé formy systému dalšího vzdělávání učitelů se zavádějí postupně takto:

a) uvádění začínajících učitelů do praxe (§ 3), funkční studium (§ 7) a cyklická příprava vedoucích pedagogických pracovníků (§ 8) od 1. ledna 1978;

b) pomaturitní studium učitelů (§ 4), postgraduální studium pro učitele odborných před-

mětů (§ 5) a specializační studium (§ 6) od 1. září 1978.

(²) Pokud tato vyhláška nestanoví jinak, platí pro postgraduální studium učitelů vyhláška č. 49/1966 Sb., o postgraduálním studiu na vysokých školách.

§ 14

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr:

Prof. Ing. Bužo, CSc. v. r.

81

VYHLÁŠKA

ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky

ze dne 12. listopadu 1977,

kteřou se doplňuje vyhláška č. 99/1976 Sb., o vodní stráží

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky v dohodě s ministerstvem vnitra České socialistické republiky stanoví podle § 23 odst. 4 zákona České národní rady č. 130/1974 Sb., o státní správě ve vodním hospodářství:

Čl. I

Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky ze dne 17. května 1976 č. 99/1976 Sb., o vodní stráží, se doplňuje takto:

Za § 4 se vkládá § 4a, který zní:

„§ 4a

Ministerstvo lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky může pro pracovníky

vodohospodářských orgánů, vykonávající vodohospodářský dozor, pracovníky Státní vodohospodářské inspekce a pracovníky státních vodohospodářských organizací řízených ministerstvem lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky, kteří vykonávají funkci vodní strážce, zavést stejnokroj a označení na stejnokroj podle jednotných zásad stanovených ministrem lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky. Součástí označení stejnokroje je státní znak.“

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978.

Ministr:

Ing. Hrušík v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ**Federální ministerstvo financí**

vydalo podle § 22 odst. 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, výnos čj. VI/1-21 551/77 ze dne 5. října 1977 o zdanování náborových příspěvků u akce Orenburg.

Výnos, kterým se od daně ze mzdy osvobozují náborové příspěvky poskytované pracovníkům zdravotnických zařízení a pracovníkům obchodní organizace Pramen, zúčastněným na výstavbě československého úseku plynovodu Orenburg na území SSSR, nabývá účinnosti dnem 1. listopadu 1977.

Výnos byl uveřejněn ve Finančním zpravodaji a lze do něho nahlédnout u všech finančních správ.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1958 Sb., o civilním letectví, ve znění zákona č. 43/1976 Sb. (úplné znění č. 127/1976 Sb.) **Předpis o letové způsobilosti letadel, Oddíl L 8/23 — Lehké letouny** čj. 18 093/77-20 z 6. 7. 1977.

Tento předpis nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978 a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví) a u Státní letecké inspekce — inspektorátů v Praze a Bratislavě.

Distribucí předpisu je pověřena letecká informační služba — letiště Praha-Ruzyně, Praha 68, PSČ 180 08.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos o odměňování členů posádek civilních letadel v organizacích civilního letectví v působnosti federálního ministerstva dopravy** čj. 14 321/1977-03 ze dne 5. 9. 1977.

Zrušují se:

- výnos federálního ministerstva dopravy ze dne 11. září 1972 čj. 17 434/72-03 o úpravě platových poměrů letáckého personálu v organizacích v oboru působnosti federálního ministerstva dopravy (reg. v části 25/1972 Sb.),
- katalog funkcí letáckého personálu v organizacích v oboru civilního letectví vydaný opatřením federálního ministerstva dopravy ze dne 11. září 1972 čj. 19 410/72-020 ve znění pozdějších změn a doplňků.

Výnos nabývá účinnosti dnem, který určí federální ministerstvo dopravy, a lze do něho nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví a odbor práce a mezd) a v organizacích oboru civilního letectví, jejichž pracovníků se nové podmínky odměňování týkají.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 82 odst. 8 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ústředním výborem Odborového svazu pracovníků železnic a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků dopravy a silničního hospodářství **výnos ze dne 8. září 1977 čj. 15 759/1977-09, kterým se mění a doplňují disciplinární řády pro pracovníky organizací železniční dopravy, pracovníky československého civilního letectví a vodní dopravy.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. října 1977 a je uveřejněn ve Věstníku dopravy č. 18/1977.

Federální ministerstvo dopravy

vvdalo podle § 24 písm. d) zákona č. 135/1961 Sb., o pozemních komunikacích, v dohodě s federálním ministerstvem národní obrany, federálním ministerstvem financí a s ostatními zúčastněnými ústředními orgány **výnos** ze dne 7. listopadu 1977 č. SM 1976/77-23, **kterým se vydávají „Směrnice o předcházení škodám a vypořádání škod způsobených bojovou technikou ozbrojených sil na pozemních komunikacích“**.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1978 a byl publikován ve Věstníku dopravy č. 22 ze dne 30. listopadu 1977.

Zrušují se „Směrnice o vypořádání škod způsobených vozidly ozbrojených sborů na pozemních komunikacích“ ze dne 28. května 1963 čj. 17 068/63-10, uveřejněné v částce 14 ročníku 1963 Sbírky směrnic pro národní výbory.

Do výnosu lze nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy — odboru pozemních komunikací, ministerstvu vnitra ČSR — správě pro dopravu, ministerstvu vnitra SSR — správě dopravy a krajských a okresních národních výborech — odborech dopravy.

Federální ministerstvo národní obrany

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a s ústředním výborem Odborového svazu pracovníků chemického, papírenského, sklářského průmyslu a tisku

1. **výnos** čj. 2001-81/5.odd. ze dne 15. prosince 1975 o **odměňování dělníků v národním podniku Naše vojsko, tiskárna,**
2. **výnos** čj. 2002-81/5.odd. ze dne 15. prosince 1975 o **odměňování technickohospodářských pracovníků v národním podniku Naše vojsko, tiskárna.**

Výnosy nabývají účinnosti dnem, který určí federální ministerstvo národní obrany.

Do výnosů lze nahlédnout na federálním ministerstvu národní obrany.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle § 31 odst. 2 zákona č. 186/1960 Sb., o soustavě výchovy a vzdělávání, **směrnice o organizaci kursů pro pracující** ze dne 30. září 1977 čj. 26 079/77-211.

Směrnice upravují zřizování kursů pro pracující na školách poskytujících úplné střední vzdělání, jejich organizaci, zařazování uchazečů do kursů a výši zápisného a kursového.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. února 1978, jsou uveřejněny v sešlité č. 10/1977 Věstníku ministerstva školství a ministerstva kultury ČSR a lze do nich nahlédnout ve všech školách, odborech školství okresních a krajských národních výborů, popřípadě na ministerstvu školství ČSR.

Ministerstvo školství Slovenské socialistické republiky

vydalo ve spolupráci s federálním ministerstvem národní obrany podle § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 73-1973 Sb. o branné výchově, ve znění zákonného opatření č. 17/1978 Sb. a podle § 19 odst. 1 zákona č. 19-1966 Sb., o vysokých školách, **výnos** ze dne 22. června 1977 čj. 98/1977-A/3, **kterým se stanoví zásady pro brannou výchovu na vysokých školách.**

Výnos obsahuje ustanovení o poslání branné výchovy na vysokých školách, o systému a formách branné výchovy, o obsahu branné výchovy a o jejím organizačním, materiálním, technickém a finančním zabezpečení

Výnos je uveřejněn v časopise „Zvesti Ministerstva školstva a Ministerstva kultúry SSR“, v sešlité 7 ze dne 31. července 1977; lze do něho nahlédnout ve všech odborech školství ONV, KNV a NV níže města SSR Bratislavy a na všech vysokých školách ve Slovenské socialistické republice.

Ministerstvo zdravotnictví Slovenské socialistické republiky — hlavní hygienik Slovenské socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **výnos čj. Z-1517/1977-B/3-04** ze dne 1. srpna 1977 **o hygienických požadavcích na zřizování a provoz veřejných saun.**

Organizace, které projektují, vyrábějí, budují a spravují veřejné sauny, jsou povinny dodržovat hygienické požadavky stanovené tímto výnosem.

Výnos je uveřejněn pod č. 18/1977 Věstníku ministerstva zdravotnictví SSR a lze do něho nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví SSR, v odborech zdravotnictví KNV a ONV a v ústavech národního zdraví.

Slovenský báňský úřad

vydal podle § 11 odst. 1 písm. c) zákona Slovenské národní rady č. 42/1972 Sb., o organizaci a o rozšíření dozoru státní báňské správy,

1. **výnos čj. 2015/1977** ze dne 23. května 1977, **kterým se povoluje používat při trhacích pracích důlní časované (milisekundové) elektrické rozbušky DeM-N s Al dutinkou,**
2. **výnos čj. 3512/1977** ze dne 9. srpna 1977, **kterým se povoluje používat při trhacích pracích povrchovou trhavinu Permon 40,**
3. **výnos čj. 3513/1977** ze dne 5. srpna 1977, **kterým se povoluje používat při trhacích pracích povrchovou trhavinu Permon 20,**
4. **výnos čj. 3547/1977** ze dne 12. srpna 1977, **kterým se povoluje používat při trhacích pracích důlní časované (milisekundové) elektrické rozbušky DeM-N s Cu dutinkou.**

Výnosy Slovenský báňský úřad stanovil, které další výbušiny a pomůcky k jejich použití lze používat při trhacích pracích a za jakých podmínek.

Výnosy byly rozeslány všem obvodním báňským úřadům a odborům výstavby a územního plánování krajských a okresních národních výborů; lze do nich nahlédnout v těchto orgánech.

OZNÁMENÍ O UZAVŘENÍ MEZINÁRODNÍCH SMLUV

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 24. června 1976 byla v Nikósii podepsána Dohoda o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Kyprské republiky. Dohoda vstoupila podle svého článku 10 v platnost dnem 23. února 1977.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 2. září 1976 byla v Praze podepsána Dohoda o hospodářské spolupráci mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Tuniské republiky. Dohoda vstoupila podle svého článku 13 v platnost dne 27. června 1977.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 5. února 1977 byl v Havaně podepsán Protokol o výměně zboží mezi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou na rok 1977.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 5. dubna 1977 byla v Moskvě podepsána Dohoda mezi federálním ministerstvem zahraničního obchodu Československé socialistické republiky a ministerstvem zdravotnického průmyslu a ministerstvem zahraničního obchodu Svazu sovětských socialistických republik o specializaci výroby a vzájemných dodávkách léčiv na období let 1977—1980. Dohoda vstoupila podle svého článku 8 v platnost dnem podpisu.

Federální ministerstvo zahraničních věcí

oznamuje, že dne 19. května 1977 byla v Praze podepsána Dohoda mezi vládou Československé socialistické republiky a vládou Čínské lidové republiky o výměně zboží a platech v roce 1977.